Pracovní úkoly

- 1. Změřte voltampérové charakteristiky fotonek GKE, GKV.
- 2. Rozborem charakteristik zjistěte, která z nich je vakuová a která je plynem plněná.
- 3. Změřte VA charakteristiky vakuové fotonky pro záporné hodnoty anodového napětí.
- 4. Zpracováním výsledků měření určete hodnotu Planckovy konstanty.

Teoretická část

Pokud na povrch katody fotonky dopadají fotony s energií hf, kde h je Planckova konstanta a f je frekvence dopadajícího fotonu. Je-li tato energie vyšší než je výstupní práce elektronu z atomu A, pak se elektron uvolní a fotonkou může protékat proud. V případě, že se jedná o vakuovou fotonku, elektron je urychlen přiloženým napětím a pohybuje se směrem k anodě. Jestliže dosáhneme nasyceného napětí, proud s dále se zvyšujícím napětím neroste. Pokud je ovšem fotonka naplněná plynem, elektrony urychlené přiloženým napětím ionizují plyn a tak proud roste i po dosažení nasyceného napětí.

Pokud vakuovou fotonku připojíme v závěrném směru, elektrony, které mají energii E-A překonávají elektrické pole. S rostoucím napětím počet elektronů dopadajících na anodu klesá, velikost proudu také klesá. Při kritické hodnotě napětí U_0 už žádné elektrony na anodu nedopadají a velikost proudu již neklesá. Závislost U_0 na frekvenci dopadajícího záření je podle [1]:

$$U_0(\nu) = \frac{hf}{\rho} - (\frac{A}{\rho} + K) \tag{1}$$

Kde e je elementární náboj a K značí tzv. kontaktní potenciál mezi katodou a anodou. Velikost h lze snadno určit ze směrnice grafu závislosti $U_0(f)$.

Protože V-A charakteristika v okolí U_0 není lineární a velmi pozvolně přechází v konstantní hodnotu proudu, je třeba hodnoty okolo U_0 proložit přímkou a následně spočítat hodnotu kritického napětí.

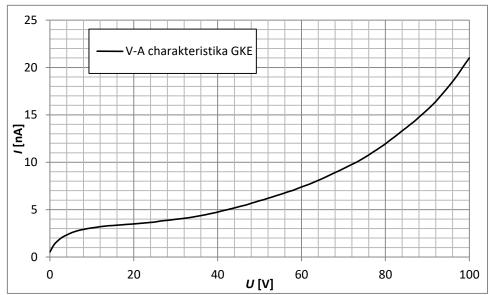
Výsledky měření

Laboratorní podmínky by neměly ovlivnit výsledky měření.

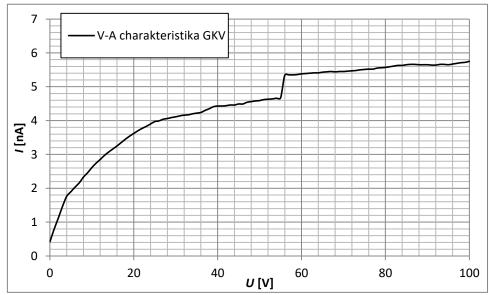
Graf č. 1 obsahuje V-A charakteristiku fotonky GKE. Z grafu je patrné, že se jedná o fotonku plněnou plynem, protože velikost proudu neustále s přiloženým napětím roste. Graf č. 2 znázorňuje V-A charakteristiku fotonky GKV. Protože proud se od určité hodnoty se zvyšujícím se napětím nemění, můžeme předpokládat, že se jedná o vakuovou fotonku.

Graf č. 3 ukazuje příklad V-A charakteristiky vakuové fotonky v závěrném směru při osvětlení světlem s vlnovou délkou 436 nm. V grafu je uveden použitý lineární fit, hodnota saturovaného proudu a je tam také vyznačena hodnota kritického napětí U_0 včetně chybových úseček. Chybu hodnoty U_0 jsme určili z chyby lineární regrese a nepřesnost měřicího přístroje jsme zanedbali. Data pro lineární regresi jsme vybírali pro všechny vlnové délky stejným

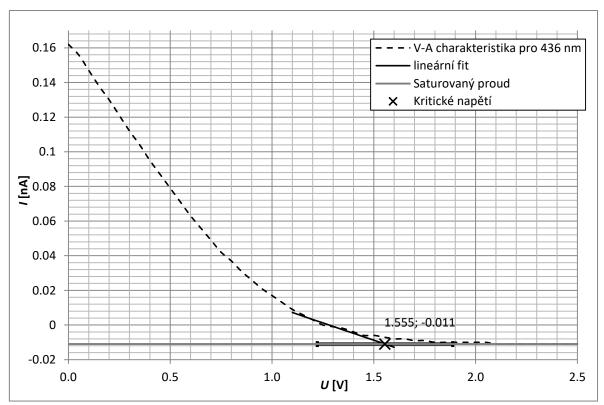
způsobem a to tak, že jsme vzali dvě hodnoty nad nulovou hodnotou proudu a dvě hodnoty pod nulovým proudem.

Graf 1: V-A charakteristika GKE. Tato fotonka je naplněná plynem.

Graf 2: V-A charakteristika fotonky GKV. Tato fotonka je vakuová.

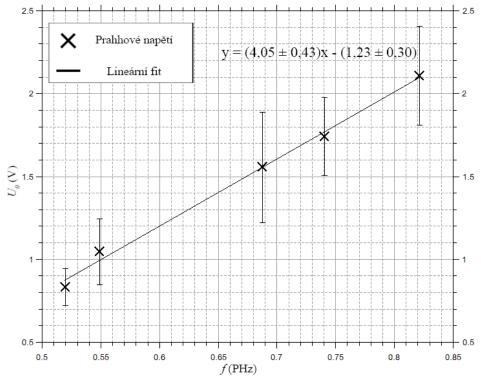
Graf 3: Příklad V-A charakteristiky v závěrném směru při osvětlení fotonky světlem s vlnovou délkou 436 nm. Graf také ilustruje metodu zjišťování hodnoty kritického napětí.

Graf č. 4 vyjadřuje závislost kritického napětí na frekvenci záření dopadajícího na fotonku. V grafu jsou uvedeny chybové úsečky. Způsob výpočtu chyby je uveden výše. Data jsme proložili přímkou. Při fitování jsme brali v potaz chyby jednotlivých měření. Velikost h jsme spočetli, jako směrnici v grafu 4 vynásobenou elementárním nábojem a hodnotou 10^{-15} pro převod do SI. Chyba určení Planckovy konstanty jsme určili jako chybu určení směrnice. Tato chyba zahrnuje chyby určení kritických napětí.

Tabulka 1: Zjištěná a tabulková hodnota Planckovy konstanty

	hodnota	chyba	
<i>h</i> ·10 ⁻³⁴ [J·s]	6.5	C	).7
$h_{ref} \cdot 10^{-34}$ [J·s]	6.6		/

Tabulka č. 1 obsahuje hodnotu námi určené Planckovy konstanty h a hodnotu tabulkové hodnoty h_{ref} uvedené v [2].

Graf 4: Závislost prahového napětí na frekvenci dopadajícího záření.

Diskuse

Při pohledu na graf č. 2 vidíme jasný skok při napětí 56V. Bohužel teorie použitá pro účely tohoto experimentu nedává žádné vysvětlení tohoto jevu. Nejspíše se jedná o vadu použité fotonky. Nicméně tato fotonka nevykazuje žádné neočekávané chování při použití v závěrném směru (viz graf 3) a je tedy naprosto vhodná k určování Planckovy konstanty.

Přesnost určení Planckovy konstanty je velmi ovlivněna přesností určení kritického napětí U_0 . Přesnost tohoto určení jsme zjistili z přesnosti lineárního fitu, který jsme použili k extrapolaci na saturovanou hodnotu proudu. Při porovnání tabulkové a naměřené hodnoty h (viz tabulka 1) je patrné, že jsme dosáhli velmi dobrých výsledků a chyba měření byla nejspíše nižší. Chyba lineárního fitu je totiž daná zejména nelinearitou fitovaných dat. Způsob výběru dat do lineárního fitu při zjišťování U_0 mohl způsobit systematickou chybu v našem měření.

Pro úspěšné měření bylo také důležité, že v místnosti byla dostatečná tma. Pokud by na fotonku dopadali fotony s jinou energii, mohlo by to negativně ovlivnit přesnost výsledku.

Přesnost měřících přístrojů při tomto experimentu nehrála příliš vysokou roli. Protože nepřesnost měření byla daná zejména neostrým zlomem V-A charakteristiky.

Závěr

Naměřené charakteristiky odpovídají (až na skok u vakuové fotonky) teoretickým předpokladům. Podařilo se zjistit, která z fotonek je vakuová a která je plněná plynem.

Hodnotu Planckovy konstanty jsme určili jako:

$$h = (6.5 \pm 0.7) \cdot 10^{-34} \,\text{J} \cdot \text{s}$$

Literatura

[1] Studium fotoelektrického jevu, určení Planckovy konstanty. Fyzikální praktikum [online].

[cit. 26. 10. 2017]. Dostupné z:

http://physics.mff.cuni.cz/vyuka/zfp/zadani/texty/txt_a09

[2] Planck constant. Google calculator [online].

[cit. 29. 10. 2017]. Dostupné z:

https://www.google.cz/search?q=planck+constant&ie=utf-8&oe=utf-

8&client=firefox-b&gfe_rd=cr&dcr=0&ei=zcP1WZXxBIzZ8AfQ2qj4Cg